

Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam

Zaaknummer: C/13/707088 KG ZA 21/745

Zittingsdatum: 23 september 2021 te 09.30 uur

SPREEKAANTEKENINGEN

Inzake:

DE STICHTING VIRUSWAARHEID,

gevestigd te [REDACTED]

eiseres,

advocaat: mr. J.B. Maliepaard,

tegen:

ING BANK N.V.,

gevestigd te [REDACTED]

gedaagde,

advocaat: mr. B.W.G. van der Velden en B. van
Gijzel

Weledelgestrenghe heer/vrouwe,

1. Vandaag de dag is het girale betalingsverkeer een Nuts voorziening. Een voorziening welke dient ten behoeve van het algehele nut. Nu zowat geheel het betalingsverkeer giraal plaatsvindt is toegang tot dit betalingsverkeer onontbeerlijk. Om deze reden is voor particulieren een wettelijke plicht voor financiële instellingen in de wet opgenomen in artikel 4:71f Wft.
2. Ten aanzien van rechtspersonen bestaat een dergelijke wettelijke plicht niet. Dat neemt echter niet weg dat banken een maatschappelijke rol hebben bij de toegang tot het betalingsverkeer.
3. In de jurisprudentie wordt die maatschappelijke rol ook erkend. De Voorzieningenrechter Amsterdam oordeelde in een procedure tegen ING¹ :

“Het is een feit van algemene bekendheid dat het onmogelijk is in Nederland om legale of door de overheid gedoogde bedrijfsmatige activiteiten te ontplooien zonder toegang te hebben tot het betalingsverkeer, waarvoor een bankrekening nu eenmaal is vereist. Alleen al de Belastingdienst accepteert immers slechts girale betalingen van loonheffingen en (vennootschaps-) belasting. Een bank kan daarom onder bijzondere omstandigheden worden verplicht een contractuele relatie aan te gaan met een rechtspersoon of persoon die niet als consument handelt. Dit kan gevergd worden van met name de systeembanken, gelet op hun cruciale rol binnen de Nederlandse samenleving. Een weigering een zakelijke rekening te verstrekken, kan afhankelijk van de omstandigheden onrechtmatig zijn jegens de betreffende derde. In zoverre vult de voorzieningenrechter de gronden van de vordering aan”.

4. Door ING zijn als productie 13 de antwoorden van minister Ollongren overgelegd in reactie op de door kamerlid Van der Staaij gestelde vragen.
5. Minister Ollongren zegt daar:

“De banken hebben samen een maatschappelijke rol bij de toegang tot het betalingsverkeer. Het zou onwenselijk zijn als bepaalde gebruikers bij een groot aantal banken geweerd worden alleen vanwege hun uitlatingen. Het kabinet vindt het daarom, met het oog op de vrijheid van meningsuiting, van belang dat banken transparant zijn als zij actie ondernemen op basis van een overtreding van hun voornemen. Banken moeten duidelijk zijn over de concrete redenen

¹ ECLI:NL:RBAMS:2021:358

die aanleiding zijn om specifiek tegen een bepaalde klant op te treden. Klanten van de bank die daardoor worden getroffen kunnen tot slot altijd een klacht indienen bij het Kifid of hun geschil voorleggen aan de rechter”.

6. De banken hebben dus samen een maatschappelijke rol bij de toegang tot het betalingsverkeer. De nadruk ligt daar op ‘samen’. Het gezamenlijke aspect komt voort uit de noodzaak dat toegang verkregen kan worden tot het betalingsverkeer.

7. In de een na laatste alinea stelt minister Ollongren:

“In principe staat het banken als private onderneming vrij om in het kader van de contractsvrijheid grenzen te stellen aan wat zij toelaatbaar gebruik van hun diensten vinden. Bijvoorbeeld in hun gebruiksvoorwaarden. En het staat banken vrij om actie te ondernemen wanneer deze voorwaarden worden overtreden. Gebruikers hebben de vrijheid en mogelijkheid voor zichzelf te bepalen of zij die voorwaarden willen accepteren en afhankelijk daarvan al dan niet gebruik te maken van deze bank of te kiezen voor een andere bank”.

8. Dus enerzijds erkent de minister de maatschappelijke rol van banken om gezamenlijk te zorgen dat een ieder en dus niet alleen particulieren maar ook rechtspersonen toegang hebben tot het betalingsverkeer (zo lang er geen sprake is van overtredingen van de WvFT of Wft) en anderzijds geldt er contractsvrijheid. Zie hier, de spagaat waarin de overheid zich bevindt nu8 toegang tot betalingsverkeer een NUTS voorziening is geworden, als gevolg van door de overheid zelf wenselijk geachte maatschappelijke ontwikkelingen (het steeds meer verdwijnen van contant geld), terwijl de uitvoering van die NUTS voorziening nog steeds het terrein is van private bedrijven.
9. Maar dit is een situatie die in de rechtspraak reeds werd onderkend. Waar het in zaken zoals deze echter fout gaat houdt verband met de opmerking dat gebruikers (van het betalingsverkeer dus) de vrijheid en mogelijkheid hebben om te kiezen voor een andere bank. Die vrijheid hebben gebruikers wel, maar die mogelijkheid hebben zij niet. Indien banken niet met je willen contracteren dan is die mogelijkheid er feitelijk niet.
10. Toegepast op de onderhavige casus. Viruswaarheid zou er geen enkel bezwaar tegen hebben om bij een andere bank een rekening te openen, maar de mogelijkheid is er eenvoudig niet. Volgens de minister ligt daar dan dus kennelijk een taak voor het Kifid of de rechter. Dat is mijns inziens een zwakgebod van de overheid, maar gezien het feit dat ik hier nu voor de tweede keer in 4 maanden sta, heeft zij feitelijk uiteraard wel gelijk. Als geen bank je wil accepteren moet je naar de rechter stappen.
11. Waardoor dit probleem wordt veroorzaakt wordt duidelijk uit de beantwoording van vraag 3 zoals deze door kamerlid Van der Staaij is gesteld. De vraag luidt:

"Kunt u aangeven of het verspreiden van berichten die via stichtingen worden verspreid en niet passen bij de bedrijfsvoering voldoende reden voor een bank kan zijn om een rekening te blokkeren?"

12. Het antwoord luidt:

"Alleen het hebben van een controversieel gedachtegoed is uiteraard onvoldoende reden om een rekening te sluiten. De Nederlandse Vereniging van Banken geeft aan dat banken geen specifiek beleid hebben voor verspreiders van desinformatie, en ook geen rekeningen te hebben beëindigd alleen vanwege het gedachtegoed van personen of instellingen. Een bank kan wel besluiten tot een nader cliëntenonderzoek als uitingsvormen binnen de risicokaders van de Nationale Coördinator Terrorisme en Veiligheid vallen. Ook kunnen banken een relatie met een klant blokkeren of beëindigen als de rekening wordt misbruikt voor fraude of als de bank niet kan voldoen aan de eisen van de Wwft. In dat soort gevallen staat de beëindiging van de klantrelatie los van de uitingen van de klant. Uiteindelijk is dit een individuele afweging, die van geval tot geval moet worden gemaakt. Daarbij kijken banken op grond van de eigen criteria van banken en de wet verplichtingen altijd naar meerdere aspecten. Die afweging moet zorgvuldig gebeuren en met inachtneming van de zorgplicht die banken voor hun klanten hebben".

13. Dit antwoord gaat in ieder geval mede over de casus die nu aan u voorligt. Het antwoord is problematisch. Alleen het hebben van een controversieel gedachtegoed is volgens Ollongren onvoldoende reden een rekening te sluiten. Vooraleerst is het gebruik van de term controversieel gedachtegoed problematisch. Van der Staaij vroeg niet naar controversieel gedachtegoed maar naar berichten die niet passen bij de bedrijfsvoering. Daarmee bedoelde Van der Staaij de bedrijfsvoering van de betreffende bank.

14. Door deze berichten als controversieel te bestempelen geeft de minister impliciet aan dat bedrijfsvoering van banken in de regel niet controversieel is en berichten die daarmee niet overeenstemmen wel. Als Ollongren dat echt zo ziet is dat problematisch. De bedrijfsvoering van banken is met grote regelmaat onderdeel van controverses. En wat mij betreft geldt dat evenzeer voor de wijze waarop banken inclusief ING omgaan met andersdenkenden zoals de Stichting.

15. Vervolgens stelt de minister dat het controversiële gedachtegoed alleen niet voldoende is. Er moet dus iets meer zijn dan alleen het gedachtegoed aldus de minister. Daarmee zegt de minister impliciet dat gedachtegoed wel een rol zou kunnen spelen. Maar dan kom je direct op glad ijs. Gedachtegoed zou in het geheel geen rol moeten spelen. Een voorbeeld maakt dat direct duidelijk. De mormoonse kerk streeft naar herstel van het oude christendom in zijn vroegste vorm. Het boek van de mormonen bevat behoorlijk wat controversen die lijnrecht

staan tegenover het verlichte gedachtengoed. Kan een bank dit meenemen bij de beslissing om een rekening te weigeren of op te zeggen? Nee, uiteraard niet. Je komt dan aan de vrijheid van godsdienst, de vrijheid van meningsuiting etc. Indien het gedachtengoed een rol gaat spelen in de beslissing om een rekening wel of niet aan te bieden of op te zeggen dan is dat direct discriminatoir.

16. Hieropvolgend wordt duidelijk dat het ministerie contact heeft gehad met de Nederlandse Vereniging van Banken. De NVB geeft aan dat banken geen specifiek beleid hebben voor verspreiders van desinformatie maar dat een bank wel kan besluiten tot een nader clientonderzoek als uitingsvormen van klanten binnen de risicokaders van de NCTV vallen.
17. Bij dagvaarding heb ik het interne stuk aangaande het beleid van de Rabobank overgelegd waarop ook het NRC zich baseerde bij de vervaardiging van het artikel. In dat stuk wordt de Stichting met naam en toenaam genoemd. Ook in het vorige Kort Geding is dat stuk besproken. Waar de NVB zegt dat er geen specifiek beleid is ligt dus kennelijk de nadruk op het begrip "specifiek". Er is kenbaar bij de Rabobank een beleid, maar dat beleid is inderdaad niet specifiek maar generiek. De Rabobank wil geen gedachtepolitie spelen maar waar activisme overgaat in extremisme daar trekt zij een lijn. Het gaat dan om activisme die door middel van hun gedachtegoed radicale acties mogelijk maakt, aldus de Rabobank. Uit het document zelf volgt dat de bank zich realiseert dat er sprake is van een grote mate van subjectiviteit. Dat subjectieve karakter maakt dat specifiek beleid niet uitvoerbaar is. De bank kan niet zeggen, in dit geval wel en in dat geval niet. Het wordt van geval tot geval bekeken, maar het maakt dus wel degelijk onderdeel uit van het beoordelingskader door de bank. De bank bekijkt in hoeverre zij vindt dat het gedachtegoed radicale acties mogelijk maakt. Dit ijs is zo ontzettend dun dat je er bij iedere stap die je zet direct doorheen valt. In mijn advocatenpraktijk, met als specialisatie financieel recht, ben ik veelvuldig geconfronteerd met hoogst immoreel gedrag door banken. De geschiedenis zit vol met schandalen in ons financiële stelsel. Wij kunnen toch als samenleving niet accepteren dat private partijen zowel de toegang tot een nutsvoorziening als het betalingsverkeer organiseren en vervolgens ook nog eens voor gedachtepolitie gaan spelen.
18. De beantwoording van de kamervragen is zo geformuleerd dat hetgeen in werkelijkheid de praktijk is wordt ondergesneeuwd. Maar De Blauwe Tijger, Jaap Diefman, Stichting Viruswaarheid, Cafe Weltscherz, Bickb TV, ze hebben allemaal ervaringen met betrekking tot financiële blokkades. Allemaal partijen die, om met de minister te spreken, een onconventioneel geluid laten horen. Dat is geen toeval. Dat is omdat de financiële instellingen hier bewust mee bezig zijn. Dat blijkt uit het document van de Rabobank, maar ook uit de afwijzing die de Stichting ontving naar aanleiding van haar rekeningaanvraag bij Triodos-bank. Want anders dan ING, Rabo, SNS of ABN AMRO geeft Triodos gewoon eerlijk aan waarom zij aan de Stichting geen rekening wil verstrekken.

19. En daar zit het probleem. De banken weten wel dat zij partijen niet enkel op grond van hun gedachtengoed kunnen weren. Daarom gaan ze op zoek naar andere argumenten die ze kunnen gebruiken teneinde de partijen te kunnen weren. Bij de beantwoording van vraag 3 staat het al. De minister geeft daar het standpunt van de NVB aan. "Ook kunnen banken een relatie met een klant blokkeren als de rekening bijvoorbeeld wordt misbruikt voor fraude of als de bank niet kan voldoen aan de eisen van Wwft".
20. Dat laatste argument tracht ING de Stichting voor de voeten te werpen. ING zou niet kunnen voldoen aan de verplichtingen uit hoofde van de Wwft, doordat ze de schriftelijke leningsovereenkomst niet had ontvangen. Maar inmiddels is al lang en breed duidelijk dat er helemaal niets aan de hand is met de Stichting in het kader van de Wwft. Er komen donaties binnen van particulieren. Er worden rekeningen betaald van opdrachtnemers, met name bestaande uit advocatenkantoren die de procedures voor de Stichting voeren en that's it. Meer recht toe recht aan kan de financiële administratie van een Stichting welhaast niet zijn. De enige stok die de ING kon vinden, de leningsovereenkomst, heeft zij inmiddels ook al lang en breed in bezit zodat zij alsnog een volledig clientonderzoek kan uitvoeren indien zij dat nog wenst. Maar daar zit de crux. Het cliëntonderzoek wordt niet uitgevoerd om de cliënt te onderzoeken in het kader van de Wwft maar om de cliënt een fout te laten maken op grond waarvan de opzegging dan gegrond kan worden.
21. Het staat in principe welhaast letterlijk in de beantwoording van vraag 3. Want als een bank heeft besloten een nader klantonderzoek uit te voeren op grond van de risicokaders van de NCTV dan kan de bank besluiten een nader klantonderzoek te doen en als zij dan niet aan de eisen van de Wwft kan voldoen kan zij blokkeren/opzeggen en in dat soort gevallen aldus de NVB *"staat de beëindiging van de klantrelatie los van de uitingen van de klant"*.
22. Nee natuurlijk staat de beëindiging niet los van de uitingen van de klant. Want die uitingen zijn redenen voor de bank om te toetsen of de uitingen passen binnen de risicokaders van de NCTV en dan wordt er een nader klantonderzoek gedaan. Dus zonder de uitlatingen geen nader klantonderzoek.
23. Het antwoord op vraag 3 toont de kracht van de bankenlobby. Het antwoord dat Ollongren kennelijk van de NVB kreeg is een blauwdruk van deze casus. Maar dit is de visie van de NVB en dus de visie van ING. ING gaat op deze manier proberen te betogen dat de opzegging los staat van de uitlatingen maar dat is natuurlijk klinkklare onzin. Dat is marketing. Dat is het beestje een andere naam geven dan het daadwerkelijk heeft.
24. ING zou de Stichting nooit een rekening hebben gegeven indien de Stichting niet was gefuseerd. Net als de andere banken die aan de Stichting geen rekening willen geven.

25. Triodos gaf tenminste nog aan wat de werkelijke reden voor de weigering was. Daar kan de Stichting dan nog meer respect voor opbrengen dan dit gedraai door de NVB.
26. Als de politiek zich achter de NVB verschuilt en de onwenselijkheid van de situatie kennelijk niet lijkt in te zien dan ligt er een taak voor de rechter om de maatschappelijk onwenselijke situatie te beëindigen.
27. Nog een voorbeeld. Recentelijk zijn we opgeschrikt door een miljoenenfraude op het kantoor van de Landsadvocaat. Bankier van de landsadvocaat is ABN AMRO. Heeft ABN AMRO de rekeningen opgezegd? Is Pels Rijcken genoodzaakt elders te bankieren maar loopt zij vervolgens tegen gesloten deuren aan? Nee niets van dat alles. Terwijl daar werkelijke overtredingen in het kader van de Wwft plaatsvonden. Op rekeningen waar hoogstwaarschijnlijk ook gelden van de overheid overheen liepen.
28. Volgens Ollongren of de NVB, want dat onderscheid is niet heel duidelijk te maken, maken banken individuele afwegingen van geval tot geval, waarbij banken op grond van de eigen criteria en de wet altijd naar meerdere aspecten kijken. Dat de Stichting dan zonder rekening komt te zitten maar een frauderend advocaten- en notariskantoor niet, valt dan niet meer uit te leggen. En daar zit natuurlijk het probleem. Pels Rijcken heeft recht op toegang tot het betalingsverkeer en de Stichting ook.
29. De overweging van de minister dat de gebruiker de mogelijkheid heeft voor een andere bank te kiezen klopt feitelijk niet. Daar zit ook de misrekening in het vonnis van 01 juni 2021. De Voorzieningenrechter trof een ordemaatregel voor de duur van 4 maanden in afwachting van het aanvraagtraject bij de Rabobank en ABN AMRO. Dat veronderstelt dat de Voorzieningenrechter in ieder geval met de mogelijkheid rekening hield dat de andere systeembanken wel een bankrekening zouden verstrekken.
30. ABN AMRO heeft nog geen officiële afwijzing verstuurd. Zij heeft echter allerhande vragen gesteld waarvan je je oprecht kunt afvragen wat daarvan de relevantie is. Zo wil ABN AMRO een [REDACTED] ontvangen. [REDACTED] was de club die een garantstelling had afgegeven in de leningsovereenkomst, toen Engel tijdelijk een overbruggingskrediet van de Stichting kreeg. Allereerst heeft de Stichting die niet, dus moet zij met die vraag weer naar [REDACTED]. Daarnaast geldt dat de lening al geruime tijd terug is afgelost en dat [REDACTED] geen enkele andere betrokkenheid heeft bij de Stichting. Je zou in het kader van de Wwft nog kunnen aanvoeren dat het relevant is waar het geld van de garantstelling vandaan zou komen, maar nu alles is terugbetaald is ook dat niet meer relevant. Toch vraagt de ABN AMRO dit. Daarnaast vraagt ABN AMRO om alle processtukken van de procedure met ING. Dit heeft niets meer van doen met de verplichtingen van banken in het kader van de Wwft, maar lijkt eerder een methode te zijn om te proberen om de Stichting een fout te laten maken waar de afwijzing op gegrond zou kunnen worden.

31. De Stichting roept nog maar eens in herinnering dat het openen van een bankrekening van de Stichting DancaMundo, waarvan het de bedoeling was dat er buitenlandse dansreizen georganiseerd zouden worden, binnen enkele dagen geregeld was zonder verdere vragen.
32. Ondanks dat de Stichting al een afwijzing van de SNS had ontvangen heeft zij opnieuw een aanvraag gedaan. Ook daar ontstond hetzelfde plaatje. SNS stelde allerhande vragen waarvan de relevantie voor de beoordeling van haar verplichtingen in het kader van de Wwft ontbrak. Met de SNS ontstond de volgende discussie. SNS vroeg om de persoonsgegevens van de verschillende bestuursleden van de Stichting. Die ontving zij. SNS gaf na een bestuurswisseling (de penningmeester werd veranderd) aan dat zij nog niet van alle bestuurders de gegevens had ontvangen en noemde daarbij ook de leden van de Raad van Toezicht. Deze behoren uiteraard niet tot het bestuur. De Stichting vroeg waarom die gegevens nodig waren. Vervolgens legde SNS de aanvraag af omdat de door haar gestelde termijn zou zijn verstreken. Toen de Stichting vervolgens aangaf dat er een misverstand was en dat zij de gevraagde gegevens van het bestuur reeds had verstrekt en dat zij in afwachting was van een antwoord op de vraag of de gegevens van de Raad van Toezicht ook nodig waren, heeft SNS geantwoord dat zij geen volledige beantwoording had gekregen zodat zij genoodzaakt was de aanvraag neer te leggen. Waarom die noodzaak bestaat wordt niet uitgelegd. Die noodzaak bestaat natuurlijk niet. Als alle vragen zijn beantwoord kan SNS een klantonderzoek uitvoeren en op de aanvraag beslissen. Maar juist dat wil SNS niet, net zoals ABN AMRO dat niet wil en ING niet en Rabobank niet.
33. Uit de conclusie van antwoord blijkt dat het verweer van ING, voor zover ik kan overzien, uit twee sporen bestaat. Eerst gaat zij betogen dat de Stichting ervoor gezorgd heeft dat de vertrouwensbreuk verder is vergroot doordat de heer Engel vragen van journalisten heeft beantwoord en iets over de zaak heeft gezegd. Maar indien je de betreffende berichten leest dan zijn dat redelijke neutrale berichten waarbij de heer Engel alle partijen in hun waarde laat. Waarom dat de vertrouwensbreuk zou vergroten is niet in te zien. ING zoekt een stok om mee te slaan, maar die is er in dit dossier gewoon niet. En daarbij komt nog dat ING haar eigen pleitnotitie na afloop van de zitting aan de pers (het AD) heeft gegeven. Daarin werd openbaar gemaakt welke transacties er vanaf de rekening waren gedaan, waaronder dus de betaling t.a.v. de lening. Daarmee werd het bankgeheim geschonden en kwamen gegevens op straat te liggen waarvan ING had kunnen voorzien dat de media er mee aan de haal zouden gaan. Dat is ook daadwerkelijk gebeurd. Engel werd in meerdere berichten afgeschilderd als iemand die zich zou verrijken ten koste van de donateurs terwijl daar nog geen begin van waarheid in zit. Maar als de geest eenmaal uit de fles is kan die niet meer terug gestopt worden.
34. De tweede verdedigingslijn zal zijn dat de Stichting niet voldoende heeft gedaan of niet voldoende heeft aangetoond dat zij voldoende heeft gedaan om elders een andere rekening te krijgen. Daarom zet ik nogmaals op een rij wat de Stichting heeft gedaan. Overigens heeft

ING geen Hoger Beroep ingesteld tegen het eerste vonnis en geeft het geen pas in deze procedure te gaan betwisten wat daar reeds werd vastgesteld.

35. ING zegde niet alleen de bankrelatie met de Stichting op, maar ook die met de heer Engel zelf, inclusief al zijn bank- en verzekeringsproducten. Hij vond zelf na de opzegging onderdak bij de Bunq bank. Bunq was aldus de meest logische partij voor de aanvraag van de rekening van de Stichting. Bunq doet echter alleen particulieren en liet in het eerste gesprek weten dat de aanvraag om die reden zou worden afgewezen. Vervolgens is de Stichting naar de Regiobank (Volksbank) geweest. Ook daar is zij bij een lokale bankvestiging geweest. Regiobank heeft aangegeven dat de Stichting niet in aanmerking kwam voor een rekening omdat zij alleen regionale particulieren en bedrijven doen en geen goede doelen stichtingen.
36. Vervolgens is een aanvraag ingediend bij de Triodos bank en de Rabobank. Triodos heeft de aanvraag afgewezen omdat zij het niet met de Stichting eens was. Van de gesprekken met Rabobank en SNS bank zijn bij het vorige Kort Geding de geluidsbestanden ingebracht. ING overlegt nu het gehele procesdossier, alleen zonder die geluidsbestanden die op een USB-stick stonden. Toen werden die geluidsbestanden in het geding gebracht omdat er geen schriftelijke aanvraagbevestigingen werden gestuurd door Rabo en SNS, zodat dit de enige manier was om aan te tonen dat die aanvragen liepen. SNS en Rabo gaven in die gesprekken beide aan dat er hoogstwaarschijnlijk zou worden afgewezen. Rabo heeft telefonisch afgewezen en SNS heeft schriftelijk bevestigd de aanvraag niet meer in behandeling te nemen. Ik heb daar uiteindelijk zelf op geageerd in de hoop dat SNS de aanvraag weer oppakt maar dat is ijdele hoop. De reden dat ik dit toch heb gedaan is omdat ING naar verwachting gaat stellen dat het aan de Stichting te wijten is dat SNS haar geen rekening heeft verstrekt en dat zij er meer aan moet doen om een rekening te verkrijgen. Zowel terzake de SNS Bank als de ABN AMRO bank fungeer ik nu als contactpersoon. Ook de vragen van de ABN AMRO heb ik beantwoord.
37. In het vorige Kort Geding wees ik erop dat op de website <https://www.zakelijkbankieren.nl/zakelijke-rekening-aanvragen/> staat te lezen dat de duur van de behandeling van een aanvraag van een zakelijke rekening tussen de vijf minuten en de twee weken duurt. ABN AMRO, ING RABO en SNS doen er allen 1 week over. De Stichting heeft echter andere ervaringen. Het duurt maanden en de banken communiceren niet helder over de afwijzingen.
38. In de zaak die leidde tot het vonnis d.d. 26 april 2021 (ECLI:NL:RBAMS:2021:2098) deed de ABN AMRO bank er bijna een geheel jaar over om de rekeningaanvraag van de coffeeshophouder af te wijzen en vervolgens was de afwijzingsgrond dat hij al die tijd zijn privé rekening had gebruikt. Banken houden, in het geval ze niet met de aanvrager willen contracteren, de aanvraag opzettelijk lang aan.

39. Hoe lang het aanvraagtraject bij de ABN AMRO nog gaat duren is niet bekend. Of SNS bereid is het aanvraagtraject alsnog weer te openen is niet bekend. Om deze reden heb ik gevorderd om ING te verplichten de rekening te continueren voor de duur van de bodemprocedure. De bodemprocedure is ook daadwerkelijk aanhangig gemaakt. Gisteren is de dagvaarding betekend.
40. De belangenafweging die de Voorzieningenrechter in het eerste kort geding maakte ten aanzien van het belang van de Stichting om de rekening te kunnen blijven gebruiken enerzijds en het belang van ING om van de Stichting af te komen (voor zover dat een rechtens te respecteren belang zou kunnen zijn onder deze omstandigheden – quod non -) anderzijds is in de tussenliggende 4 maanden niet veranderd. Nog altijd weegt het belang van de Stichting om deel te kunnen nemen aan het girale betalingsverkeer vele malen zwaarder. Dat geldt des te meer nu ING geen nieuwe verwijten heeft jegens de Stichting. Nog altijd gaat het om de fusie en het niet verstrekken van de leningsovereenkomst. Die leningsovereenkomst heeft ING. Als zij had gewild had zij haar cliëntenonderzoek lang en breed kunnen afronden. Maar dat doet ze niet omdat ze dan tot de conclusie zou komen waartoe de Voorzieningenrechter in het eerste Kort Geding ook kwam dat er in het kader van de verplichtingen van de Wvft en de Wft helemaal niets op de Stichting is aan te merken. En de fusie, daar is gewoon niets mis mee. De bank heeft helemaal niets te zeggen over een fusie tussen twee Stichtingen. Dat de bank hierdoor met een klant geconfronteerd werd waarmee zij feitelijk niet had willen contracteren is de hele reden dat we hier zitten, maar dat is geen rechtens te respecteren belang van ING want zij is een systeembank die een maatschappelijke verplichting heeft op de toegang tot het betalingsverkeer te waarborgen.

Advocaat

Deze zaak wordt behandeld door:
Correspondentie aan:

mr. J.B. Maliepaard

Telefoon kantoor:
Telefoon direct:
Fax:
E-mail:
Dossiernummer:

